PRZEGLĄD PRASY Z. S. R. R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Dodatek do Nr. 286 Codziennego Biuletynu Wydziału Prasowego M. S. Z.

Warszawa, piątek 13 grudnia 1929 r.

Z. S. R. R. A SPRAWY ZAGRANICZNE

POLSKA A Z. S. R. R.

Izwiestja 12.XII. omawiając w art. wst. akcję interwencyjną państw w sprawie sowiecko - chińskiego konfliktu piszą m. in.: „Dyplomacja francuska agituje w Białogrodzie, Bukareszcie i w Pradze, chcąc jednocześnie podnieść wagę polityczną swego agenta — Małej Ententy. W tę również stronę skierowana jest agitacja prowadzona w Warszawie. Każdy akt, który może wpłynąć na pogorszenie sowiecko - polskich stosunków, istnieje w planie francuskiego sztabu generalnego i odpowiada jej zamiarom. Oto dlaczego należy powitać odmowę (która według pogłosek miała miejsce) rządu polskiego przyłączenia się do akcji interwencyjnej. Odmowa podyktowana jest najwidoczniej rozważeniami, idącemi wbrew planom pogorszenia i obostrzenia stosunków między Polską i Z. S. R. R.". Artykuł kończy się zapewnieniem, że konflikt sowiecko - chiński będzie załatwiony pomimo polityki interwencyjnej i bez względu na to ile podpisów znalazłoby się pod tym aktem.

SYTUACJA POLITYCZNA W POLSCE.

Prawda 11.XII. poświęca przesileniu rządowemu w Polsce dłuższy artykuł, w którym pisze: „Trudno wymyślić bardziej tragikomiczne widowisko jak t. zw. kryzys rządowy w Polsce. Sejm większością 2/3 głosów wyraził votum nieufności rządowi, lecz ani rząd ani większość sejmu nie bierze poważnie tej „nieufności". Piłsudskiego i jego obóz podtrzymuje wielki kapitał i w ich ręku znajduje się cały wojskowy, policyjny i administracyjny aparat. Zrozumiałem jest zatem, że papierowemi rezolucjami systemu faszystowskiej dyktatury obalić nie można. Dymisja rządu Świtalskiego, twierdzi dalej „Prawda", potrzebna była zużytym politykierom z PPS. oraz partji narodowo-demokratycznej po to, aby spróbować ratować swój autorytet i mieć możność dalej tumanić masy walką o demokrację. Rządzące koła faszystowskie, słusznie obliczając właściwą rolę „opozycji", poszły jej na spotkanie. Rząd Świtalskiego ustąpił. Kto stworzy nowy rząd — czy także Świtalski, czy jeden z ministrów jego gabinetu — pytanie to nikogo w Polsce nie interesuje z wyjątkiem może jedynie samych kandydatów na premjerów. Artykuł kończy się zapewnieniem, że masy robotnicze ze zdwojoną energją przygotowywać się będą do decydującej walki, prowadzonej pod hasłem, które wypisane było na czerwonym sztandarze, rozwiniętym przez posłów komunistycznych w sali sejmowej.

Izwiestja 10.XII. donoszą w depeszy z Warszawy (Bratina), iż zwolennicy rządu zmierzają do przewleczenia przesilenia, które zostało spowodowane przez dymisję rządu Świtalskiego. W kołach rządowych ścierają się rozmaite poglądy. Z jednej strony istnieje dążenie do przewleczenia przesilenia tak dalece, aby projekt budżetu uzyskał sankcję prawną bez potrzeby rozważania go w Sejmie, z innej strony przeciwko tej perspektywie wypowiada się pewna część zwolenników rządu, która jest zdania, iż tego rodzaju taktyka uniemożliwi reformę Konstytucji. Opozycja sejmowa jest zupełnie zdezorjentowana i powita wszelki rząd, o ile nie będzie unikał współpracy z Sejmem.

Izwiestja 8.XII. donoszą w depeszy z Warszawy (Bratina) o dymisji rządu Świtalskiego, podkreślając „burzliwą demonstrację bloku robotniczo - chłopskiego", która, zdaniem korespondenta, wywołać miała potężne wrażenie, gdyż był to pierwszy wypadek rozwinięcia czerwonego sztandaru rewolucyjnego proletarjatu w parlamencie polskim.

Prawda 6.XII. donosi z Berlina, iż otrzymano tam rozpowszechniane w Polsce ulotki, zatytułowane „Informacyjny biuletyn Nr. 1" oraz „Przygotowania do zamachu stanu". W ulotkach tych podane jest, iż pod przewodnictwem wice-min. Pierackiego odbyła się konferencja kierowników policji politycznej w Warszawie, Lwowie, Lublinie i Wilnie. W wyniku tej narady utworzono sztab, który kierować ma ewentualnym zamachem stanu w Polsce. Do sztabu tego należą: urzędnicy M. S. W., członkowie „Strzelca" i „bojówek Jaworowskiego". Sztab posiada specjalną organizację, która dokonać ma terorystycznych zamachów na życie swych politycznych przeciwników.

Prawda 6.XII. w art. Danilewicza p. n. „O walce klasowej na Ukrainie zachodniej" oświadcza, że zaostrzenie kryzysu społecznego — gospodarczego w Polsce, powodując kryzys „dyktatury faszystowskiej", przejawia się jaskrawie na terenie „okupowanej Ukrainy zachodniej". Ten zacofany i obrabowany przez „faszystowską okupację" kraj reaguje na kryzys go-

spodarczy i polityczny bardziej ostro, niż pozostała Polska. Częściowa stabilizacja kapitalizmu w Polsce wzmocniła stanowisko burżuazji na Ukrainie zachodniej. Równocześnie zaznaczyła się współpraca ukraińskiej burżuazji z władzą polską w Sejmie, w samorządach, w instytucjach kredytowych, spółdzielczych i ziemskich. Burżuazja ukraińska straciła wiarę w ewolucję komunistycznego ustroju w USRR. Zmusiło to ją do włączenia hasła wojny przeciwko ZSRR. i obalenia władzy sowieckiej na Ukrainie do swego programu. Za cenę przedłużenia okupacji zachodniej Ukrainy przez Polskę, burżuazja ukraińska dąży do wskrzeszenia państwa burżuazyjnego w USRR. Przy poparciu „faszyzmu polskiego" burżuazja ukraińska zmierza do osiągnięcia swych klasowych celów na całej przestrzeni ziem ukraińskich. „Undo" przeszło na stanowisko „petlurowców" w stosunku do USRR. i rozpoczęło kampanję przeciwko USRR., występując w obronie rzekomych ofiar „moskiewskiego teroru" i organizując napad na konsulat sowiecki we Lwowie. Równocześnie wzięło „Undo" na siebie inicjatywę utworzenia przeciwsowieckiego bloku burżuazyjnych i socjalistycznych partyj mniejszości wschodnich w Polsce, wykonywując w ten sposób b. poważną część wojennego programu imperjalizmu polskiego. Do obozu kontrrewolucji należą również „Selrobprawica" i zwolennicy Szumskiego na Ukrainie zachodniej, którzy demoralizują ukraiński ruch rewolucyjny za pomocą frazeologji lewicowej i zwalczania KPZU. Z innej strony odbywa się zbliżenie kontrrewolucji ukraińskiej z obozem reakcyjnym „starorusinów", którzy dążą do wskrzeszenia cerskiej Rosji, w międzyczasie zaś wiernie popierają polską „dyktaturę faszystowską". Tymczasem na innem skrzydle życia społecznego zachodniej Ukrainy odbywa się mobilizacja mas robotniczych i chłopskich. Kapitalistyczna racjonalizacja spowodowała pogorszenie warunków pracy. Robotnicy pracują normalnie 10 — 12 godzin na dobę, niejednokrotnie 14 — 16 godzin. Podniesienie się poziomu płac zostało zrównoważone przez obiżenie się wartości nabywczej pieniądza. Pogorszyła się znacznie sytuacja chłopów. Klęską dla wsi zachodnio - ukraińskiej jest przeludnienie, które nie może być złagodzone ani przez emigrację, ani przez przejście do pracy w przemyśle, tembardziej, iż władze, dbając o interes obszarników, sztucznie utrzymują przeludnienie. Sytuacja zaostrzona jest przez ucisk narodowościowy i rabunkową gospodarkę leśną. W roku bieżącym ruch rewolucyjny rozwinął się przedewszystkiem na wsi. W strajkach rolnych na terenie 19 powiatów wzięło udział 30 tysięcy osób. Strajki wykazały solidarność robotników ukraińskich z robotnikami polskimi. Ruch strajkowy miał wyraźny charakter ofensywny. Strajkujący wysuwali żądania podwyżki płac o 100 — 150 proc., wprowadzenia ośmiogodzinnego dnia pracy, utworzenia komitetów robotniczych i t. p. W większości wypadków strajkujący odnieśli zwycięstwo. Strajki odegrały się pod hasłem walki przeciwko dyktaturze faszychodzie Ukrainy. Władze zwalczały bezwzględnie ruch strajkowy. Wszystkie stronnictwa burżuazyjne i socjalistyczne dążyły do zdemoralizowania strajkujących lub do udziału w ruchu strajkowym w celu odebrania mu charakteru rewolucyjnego i zlikwidowania strajków przez arbitraż władzy polskiej. Strajkujący nie poddawali się tym próbom oszukania, prowadzili propagandę we wsiach, w których werbowano łamistrajków, walczyli przeciwko faszystowskiemu terorowi i o zwolnienie aresztowanych działaczów strajkowych i nie wahali się przed otwartą walką z policją. W wielu wypadkach strajki odbywały się pod hasłem walki przeciwko dyktaurze faszystowskiej i okupacji, przeciwko przygotowaniom do wojny, pod hasłem walki o rząd robotniczo - chłopski, o konfiskatę ziemi na korzyść chłopów i o zjednoczenie zachodniej Ukrainy z USRR. Powodzenie międzynarodowej kampanji przeciwko wojnie na Ukrainie zachodniej należy zawdzięczać, zdaniem autora artykułu, nastrojom, spowodowanym przez te strajki. Wieś zachodnio - ukraińska występuje coraz częściej przeciwko społecznej, narodowościowej i rolnej polityce polskiego „faszyzmu". Biedota wiejska zwalcza „rabunkową komasację faszystowską", walczy przeciwko obszarnikom polskim i „kułakom" ukraińskim. W tej walce wzmacnia się udział KPZU w ruchu masowym. Aktywizacja proletarjatu miejskiego nie osiągnęła znacznych rozmiarów, lecz strajki w kilku cegielniach miały polityczne zabarwienie. Podczas ruchu strajkowego na wsi robotnicy we Lwowie i w Przemyślu utworzyli komitety pomocy strajkującym, ogłosili odezwy, urządzili wiece i zbiórki ofiar na rzecz strajkujących, zwrócili uwagę proletarjatu miejskiego na walkę wsi, wzmacniając przez to rewolucyjny związek robotników i chłopów. We wszystkich tych walkach KPZU stała na pierwszem miejscu, zwalczając partję „socjal-faszystowską" i kierując walkę w myśl haseł rewolucji socjalistycznej. Wpływy KPZU zostały udowodnione podczas przebiegu konferencyj zawodowych, zwołanych przez PPS. i ukraińską partję socjal-demokratyczną.

CHINY A Z. S. R. R.

Izwiestja 10.XII. podają, iż rząd mukdeński zapoznał rząd nankiński z przebiegiem rokowań między swym delegatem Cajem a delegatem Z. S. R. R. Simanowskim i uzyskał aprobatę rządu nankińskiego dla wyników tych rokowań.

NOTATKI I INFORMACJE

RÓŻNE.

Prasa sowiecka z pierwszej połowy grudnia omawia stosunek partji do deklaracji Bucharina, Rykowa i Tomskiego, przestrzegając ogół członków partji przed zbytnim zaufaniem do b. przewódców prawicowej opozycji i podkreślając, iż działacze ci postępowaniem swem powinni udowodnić szczerość swych intencyj.

Drukarnia „KADRA", Warszawa, Długa 50, tel. 186-30.

Drukowano na prawach rękopisu

spodarczy i polityczny bardziej ostro, niż pozostała Polska. Częściowa stabilizacja kapitalizmu w Polsce wzmocniła stanowisko burżuazji na Ukrainie zachodniej. Równocześnie zaznaczyła się współpraca ukraińskiej burżuazji z władzą polską w Sejmie, w samorządach, w instytucjach kredytowych, spółdzielczych i ziemskich. Burżuazja ukraińska straciła wiarę w ewolucję komunistycznego ustroju w USRR. Zmusiło to ją do włączenia hasła wojny przeciwko ZSRR. i obalenia władzy sowieckiej na Ukrainie do swego programu. Za cenę przedłużenia okupacji zachodniej Ukrainy przez Polskę, burżuazja ukraińska dąży do wskrzeszenia państwa burżuazyjnego w USRR. Przy poparciu „faszyzmu polskiego" burżuazja ukraińska zmierza do osiągnięcia swych klasowych celów na całej przestrzeni ziem ukraińskich. „Undo" przeszło na stanowisko „petlurowców" w stosunku do USRR. i rozpoczęło kampanję przeciwko USRR., występując w obronie rzekomych ofiar (moskiewskiego terroru), organizując napad na konsulat sowiecki we Lwowie. Równocześnie wzięło „Undo" na siebie ini- [illegible] ukraiński ruch rewolucyjny za pomocą frazeologji lewicowej i zwalczania KPZU. Z innej strony odbywa się zbliżenie kont- [illegible] Strajkujący organizowali

zadania podwyżki płac o 100 — 150 proc., wprowadzenia ośmiogodzinnego dnia pracy, utworzenia komitetów [illegible] i t. p. W większości wypadków st[illegible] odnieśli zwycięstwo. Strajki odegrały się pod hasłem walki przeciwko dyktaturze faszy[illegible] Ukrainy. Władze zwalczały bezwzględnie ruch strajkowy. Wszystkie stronnictwa burżuazyjne i so[illegible] dążyły do zdemoralizowania strajkujących lub do udziału w ruchu strajkowym w celu [illegible] mu charakteru rewolucyjnego i zlikwidowania strajków przez arbitraż władzy polskiej. Straj[illegible] nie poddawali się tym próbom oszukania, [illegible] propagandę we wsiach, w których werbo[illegible] łamistrajków, walczyli przeciwko faszystowskiemu terorowi i o zwolnienie aresztowanych działaczy strajkowych i nie wahali się przed otwartą walką z policją. W wielu wypadkach strajki odbywały się pod hasłem walki przeciwko okupacji polskiej i [illegible] partji socjal-demokratycznej.

CHINY A Z. S. R. R.

[illegible]

NOTATKI I INFORMACJE

[illegible]

Drukarnia „KADRA", Warszawa, Długa 10, tel. 186-70.